

Warszawa, dn. 10 marca 2014 r.

Szanowni Państwo,

Od dnia 17.01.2014r. w Sejmie RP prowadzone są prace nad rządowym projektem „Ustawy o prawach konsumenta – druk numer 2076” (zwanego dalej „Projektem”), która ma stanowić implementację do krajowego porządku prawnego „Dyrektywy PE i Rady 2011/83/UE w sprawie praw konsumentów” (zwanej dalej „Dyrektywą”).

W związku z powyższym zwracamy uwagę na okoliczność, że powyższy projekt zawiera postanowienia, które mogą w sposób negatywny wpłynąć na działalność oraz rozwój przedsiębiorców internetowych w Polsce.

[uzależnienie skuteczności umowy zawartej przez telefon od utrwalenia jej treści]

- 1.1. W pierwszej kolejności wskazujemy zatem na fakt, że w Projekcie wprowadzono m.in. przepisy art. 21 ust. 2 zdanie 2, w myśl którego oświadczenie konsumenta o zawarciu jakiegokolwiek umowy przez telefon jest skuteczne tylko wtedy, jeżeli zostało utrwalone na papierze lub innym trwałym nośniku po otrzymaniu potwierdzenia (tj. treści umowy na papierze lub innym trwałym nośniku) od przedsiębiorcy.
- 1.2. W praktyce oznacza to, że w razie zawierania umów przez telefon (np. zamówienie towaru w e-sklepie) konsument będzie jeszcze zmuszony, poza przeprowadzeniem odbytej już uprzednio rozmowy telefonicznej, przesłać przedsiębiorcy (np. e-sklepowi) wydrukowaną oraz podpisaną przez siebie umowę i dopiero po jej doręczeniu e-sklepowi będzie można oczekiwać przesłania towaru lub rozpoczęcia świadczenia usług.
- 1.3. Powyższe nastąpiło pomimo tego, że: (a) ustawodawca krajowy dysponuje w tym zakresie swobodą legislacyjną i w myśl Dyrektywy wprowadzenie przepisu o takiej treści jest dobrowolne (tzw. opcja regulacyjna zawarta w art. 8 ust. 6 Dyrektywy); (b) nie przedstawiono w jaki sposób projektowany przepis wpłynie, chociażby

LEWIATAN

ekonomicznie, na działalność tych przedsiębiorców internetowych, którzy dokonują sprzedaży towarów/usług za pośrednictwem telefonu (w uzasadnieniu do Projektu uznano jedynie, że: „*Takie rozstrzygnięcie jest uzasadnione w świetle praktycznych problemów, jakich doświadczają konsumenci przy zawieraniu umów na odległość z wykorzystaniem telefonu.*”); (c) wprowadzenie przepisu o takiej treści sprawi, że wielu przedsiębiorców zrezygnuje z zawierania umów przez telefon w wyniku czego może dojść do utraty miejsc pracy w centrach obsługi telefonicznej (*call center*).

[treści cyfrowe]

- 1.4. Liczne wątpliwości wzbudza również wprowadzona w Projekcie definicja pojęcia „*treści cyfrowych*” (nieokreślony zakres przedmiotowy) oraz zagadnienie tego jakie przepisy znajdują w tym przypadku zastosowanie.
- 1.5. Pomimo bowiem faktu, że zgodnie z Dyrektywą dostarczanie treści cyfrowych nie powinno być uznawane za umowę sprzedaży oraz umowę o świadczenie usług (motyw 19 preambuły do Dyrektywy), ustawodawca polski przyjął (bez żadnego uzasadnienia) że do umów o dostarczanie treści cyfrowych stosuje się *odpowiednio* (tj. w całości, w części lub w ogóle) przepisy Ustawy Kodeks Cywilny o sprzedaży rzeczy (art. 44 punkt 11) Projektu).
- 1.6. Wprowadzenie takiego rozwiązania w treści projektowanej „*Ustawy o prawach konsumentów*” może skutkować przyjęciem interpretacji, w myśl której świadczenie usług „*wideo na żądanie*” lub „*webcastingu*” (internetowe nadawanie) będzie podlegało takim samym przepisom jak sprzedaż towaru co jest sprzeczne z charakterem w/w usług oraz postanowieniami „*Ustawy o radiofonii i telewizji*” oraz „*Ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną*”. Powyższe wątpliwości należy uznać tym bardziej za uzasadnione, że w Projekcie przyjęto bardzo szeroką (tj. właściwie nie ograniczoną i niezależną od winy sprzedawcy) odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu wad rzeczy sprzedanej.

p. Włodzimierz Schmidt

Prezes Zarządu

dr Henryka Bochniarz

Prezydent Konfederacji Lewiatan